

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

உதிக்கட்டும் கருப்பு நீலா

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

 Pay +91 94440 21113

 9444021113@UPI

19. உதிக்கட்டும் கருப்பு நிலா

இலக்கிய நிகழ்வுகளின் மேல் வினாத்தொடுக்க நம்மில் பலருக்கும் அச்சம். இரண்டு காரணங்கள். ஒன்று பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் கடவுள் சார்புடையன. இரண்டு, முன்னோர் செயற்பாடுகளின் மேல் நாம் கொண்டிருக்கும், மரபு பற்றி வந்த அதீத நம்பிக்கை. இலக்கியங்களில் ஏன் எப்படி, எதனால் என வினாத் தொடுக்கும் உரிமை வாசகனுக்கு உண்டு. என்றாலும் பாரதி காலம் வரை, பெரிதாக இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இடையிடையே வினாத் தொடுக்க முயன்றவர்கள் தமிழ் எதிரிகள் போலவும், குற்றவாளிகள் போலவும் கருதப்பட்டனர். மரபுகள் இங்கே தனி மனித உரிமைகளுக்கு விலங்கிட்டே வந்துள்ளன.

இலக்கியங்களில் ஏன் எப்படி, எதனால் என வினாத் தொடுக்கும் உரிமை வாசகனுக்கு உண்டு. என்றாலும் பாரதி காலம் வரை, பெரிதாக இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

காலத்தால் முற்பட்ட திருநாவுக்கரசரை, ஏன் நால்வர் பெருமக்கள் வரிசையில் இரண்டாவது இடத்தில் வைத்தனர் என்று கேட்க நமக்கு ஆசை உண்டு. மன்னர்களை நேரே சென்று காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்த கல்வியாளர்களாகிய சங்க காலக் கவிஞர்களே வறுமையின் பிடியில் சிக்கித் தவித்தனர் என்ற பதிவுகளைக்

காணும்போது, கல்வியறிவற்ற பாமரன் நிலை என்னவாக இருந்திருக்கும்? அப்படிப்பட்ட காலத்தை எப்படிப் பொற்காலம் என்கின்றனர்? வினாத் தொடுக்க விருப்பம் தான். சமணத்திலிருந்து சைவத்துக்கு மீண்ட ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளிலேயே நாவுக்கரசர் மூன்று திருமுறைகளைத் தந்துள்ளாரே, என்றால் ஐம்பது ஆண்டுகள் அவர் சமண சமயத் தலைமை ஏற்றிருந்த காலை பாடிய நூல்கள் ஒன்று கூட ஏன் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கேட்டோமா? நந்தனாரை, சிவன் அனுமதித்த பின்னரும், தீயில் இறக்காமல் ஏன் அவரை ஆலயத்தில் அனுமதிக்க இயலாது போனது?

காலத்தால் முற்பட்ட திருநாவுக்கரசரை, ஏன் நால்வர் பெருமக்கள் வரிசையில் இரண்டாவது இடத்தில் வைத்தனர் என்று கேட்க நமக்கு ஆசை உண்டு.

நந்தனாரை, சிவன் அனுமதித்த பின்னரும், தீயில் இறக்காமல் ஏன் அவரை ஆலயத்தில் அனுமதிக்க இயலாது போனது?

உள்ளதை உள்ளபடியே போற்றி நின்றதால், இங்கே இலக்கியங்கள் வாழ்வோடு கலக்க முடியவில்லை. வள்ளுவர் கூட ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் பத்துப் பத்துக் குறள் அமைப்பது என்று வரையறுத்துக் கொண்டதால், சில அதிகாரம் அதீத செறிவாகவும், சில அதிகாரம் தேவையற்ற நீட்சிப் போக்குடையதாகவும் காணப்படுகிறதே என்று இங்கே வினா எழுப்ப முடியுமா? வள்ளுவர் ஏழைகள் பக்கம் நின்று கொண்டு செல்வர்களுக்கு அறிவுரை கூறாமல், செல்வர்கள் பக்கம் நின்று கொண்டு ஏழைகளுக்கு அறிவுரை கூறுவதுபோல் தோன்றுகிறதே என்ற வினாவை எழுப்பிப் பாருங்கள். கண்டனக் கணைகளால் துளைத்தெடுத்து விடுவார்கள். போலித்தனமான மொழிப் பற்றில் நின்று கொண்டு சிந்தனைகளை முளையிலேயே கிள்ளத் துடிக்கும் போக்கால்தான் தமிழகத்தில் கவிஞர்களுக்கு நிகராகச் சிந்தனையாளர்கள் தோன்றவில்லை.

இலக்கியத்துறையில் இவை நிலைமை என்றால், சமயத் துறையில் கேட்கவே வேண்டாம். சாபம் விட்டு நாத்திகப் பட்டம் சூட்டி விடுவார்கள். பத்தாண்டுகளுக்கு முன் நான் விடை தேடும் வினாக்கள் என்ற நூலை வெளியிட்டேன். அதில் நான், இலக்கியங்களின் மேல் நியாயமான பல வினாக்களை முன் வைத்தேன். சமகாலத்திலோ, முன்போ, பின்போ நடந்த நிகழ்வுகளின் மேல் நியாயமான பல

வினாக்களை எழுப்பிய பாரதி, புதுமைப்பித்தன் மரபில், கவிப்பேரரசு, சகோதரர் வைரமுத்து கருப்பு நிலா என்ற தன் கவிதையில் காப்பியத்தின் மீதும் காப்பிய மாந்தர் செயற்பாடுகள் மீதும் நியாயமான வினாக்களை எழுப்பியிருந்தார். அந்தக் கவிதை மீது ஒரு விமரிசனப் பார்வை பார்க்க நான் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டபோது, நான் என் விருப்பத்தை முன்வைத்துக் கருப்பு நிலாவை ஆராய்ந்தேன். கவிஞருக்கு அது பெரிதும் பிடித்திருந்தது. உங்களுக்கும் பிடிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அதனை உங்கள் பார்வைக்குப் பணிவோடு வைக்கிறேன்.

வள்ளுவர் ஏழைகள் பக்கம் நின்று கொண்டு செல்வர்களுக்கு அறிவுரை கூறாமல், செல்வர்கள் பக்கம் நின்று கொண்டு ஏழைகளுக்கு அறிவுரை கூறுவதுபோல் தோன்றுகிறதே என்ற வினாவை எழுப்பிப் பாருங்கள். கண்டனக் கணைகளால் துளைத்தெடுத்து விடுவார்கள்.

கவிஞர் வைரமுத்துவின், வைகறை மேகங்களில் இடம் பெற்றுள்ள, கருப்பு நிலா என்ற கவிதை என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது. குறிப்பாகச் சில வரிகள் என்னை நீளச் சிந்திக்க வைத்தன. கவியரசர் கண்ணதாசனின் அணிந்துரையோடு, இளமை மிடுக்கில் துள்ளிக்கூதித்து வந்த மரபுக்கவிதை வரிகளில், வரலாற்றைப் புரட்டிப்போடும் வேகமும், விவேகமும் நிறைந்திருந்தன. கண்ணகி வாழ்வைக் கவிஞர் மறுபரிசீலனை செய்கிறார். பாடியவனை மனிதனுக்கு மேலானவனாகவும், படைப்புக்களைத் தெய்வ அருள்வாக்காகவும் கருதி, மண்டியிட்டுக் கிடந்த தமிழினத்தின் உறக்கத்தைக் கவிஞர் கலைக்க முற்படுகிறார்.

**பைத்தியந்தான் உன்னைப்
பார்புகழப் பாடியவன்**

என்று இளங்கோவடிகளுக்கும் ஒரு பட்டம் கட்டுகிறார்.

**கண்ணகி வாழ்வைக் கவிஞர் மறுபரிசீலனை செய்கிறார்.
பாடியவனை மனிதனுக்கு மேலானவனாகவும்,
படைப்புக்களைத் தெய்வ அருள்வாக்காகவும் கருதி,
மண்டியிட்டுக் கிடந்த தமிழினத்தின் உறக்கத்தைக் கவிஞர்
கலைக்க முற்படுகிறார்.**

கண்ணகி மேலும் கவிஞர் கோபம் நீள்கிறது. கவிஞனது கதை மாந்தர்களும், பின்வந்த தமிழினமும், கற்பரசி என்று பயபக்தியோடு

கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டு வணங்கிய அவளைக் கவிஞர்,

உள்ளபடி உன்வாழ்க்கை

உலகுக்கு உதவாத

செல்லுபடி ஆகாத

சிறுகாசு தானென்பேன்

என்று துணிவோடு சாடுகிறார். நீ வாழ்ந்த வாழ்க்கை செல்லாக் காசுக்கு நிகர் என்கிறார்.

இளங்கோவடிகளையும், கண்ணகியையும் கவிஞர் வைரமுத்துக் காலம் வரை, யாராவது குறைத்துப் பேசியுள்ளார்களா என்று தேடிப்பார்த்தால் கண்ணில் படவில்லை. கவிஞரின் இந்தக் கோபத்தில் நியாயம் உண்டா? நிதானமான சிந்தனைதானா? நீளச் சிந்திக்கும் கடமை நம்முன்னே நிற்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலம் வரை, தமிழ்ச் சமுதாய அமைப்பில், மக்கள் வாழ்க்கை முறையில், அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளில், குறிக்கத்தக்க மாற்றங்கள் எவையும் நிகழவில்லை.

அறநெறி காட்டிய வள்ளுவரும், சமயம் பேசிய சமணர்களும், சமூக நலம் குறித்துக் கார்த்தியடிகளும் எத்தனையோ எடுத்துரைத்தும், மதுவை நாம்மால் ஒழிக்கவா முடிந்தது?

கடந்த 2,500 ஆண்டுகளில், தமிழ் இலக்கியங்கள், தமிழ் மக்கள் மேல் பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியதாகக் கூற இயலவில்லை. மிகப் பெரிய கவிஞர்கள் வாழ்ந்திருந்தும், அவர்களால் சமூக மாற்றங்களை உருவாக்கவும் இயலவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலம் வரை, தமிழ்ச் சமுதாய அமைப்பில், மக்கள் வாழ்க்கை முறையில், அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளில், குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எவையும் நிகழவில்லை. அற இலக்கியம் படைத்தவர்களைத் தவிர, தமிழில் அகம் மற்றும் புற இலக்கியங்கள் படைத்த நம் கவிஞர்களுக்குத் தம் கவிதைகளால், சமூக மாற்றத்தை விளைக்க வேண்டும் என்ற பெரிய விருப்பங்களும் இருந்திருக்கவில்லை.

நெறிதிறம்பிய வாழ்க்கை முறையில் விருப்பமும், கேளிக்கை நாட்டமும் கொண்டிருந்த தமிழர் வாழ்வில், அற இலக்கியங்களும் கூட தோற்றே போயின. அறநெறி காட்டிய வள்ளுவரும், சமயம் பேசிய

சமணர்களும், சமூக நலம் குறித்துக் காந்தியடிகளும் எத்தனையோ எடுத்துரைத்தும், மதுவை நாம்மால் ஒழிக்கவா முடிந்தது? பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்? என்று வினாத் தொடுத்த வள்ளுவனும், பெண்ணின் நல்லாளுடன் பெருந்தகை இருந்ததே என்று திருஞான சம்பந்தரும், பெண்ணின் பெருமை எழுதிய திரு.வி.கவும் மனைவியர்க்கு மரியாதை சேர்க்க முயன்ற முயற்சிகள் வெற்றியையா பெற்றுவிட்டன? கவிஞர். வைரமுத்து நொந்து உரைப்பதுபோல்,

தங்கம் தடவிய பாடல்களும் - உயிர்
தளம்பி வழியும் கவிதைகளும்
அங்கம் அழுகிய சமூகத்தில் - ஓர்
அலங்கா ரப்பொருள் ஆனதுவே.

ஆம்! தமிழர்களுக்குக் கவிதை இரசனைக்குரிய கேளிக்கையாகத் தோன்றியதே அன்றி, வாழ்வுக்குரிய உயிர்ப்பாக என்றுமே இருந்திருக்கவில்லை.

கதைபொதி இலக்கியங்கள் பாடிய கவிஞர்களில் பலர், சமூக மாற்றங்களுக்கு உரிய களங்களில், தாங்களும் சினந்தெழாது, தம் பாத்திரங்களையும் பேசவிடாது வாய்மூடிக் கிடந்தனர். அரிதாக வாய் திறந்தவர்கள் சிலரும் அஞ்சி அஞ்சியே தங்களை முன்னிறுத்தினர்.

கவிஞர் வைரமுத்து குறிப்பது போல், இந்தக் குற்றச்சாட்டை அங்கம் அழுகிய சமூகத்தின் மேல் மட்டும் சாட்டாமல், சமூக மாற்றத்தை விளைவிக்கும் வேகத்தையும், விவேகத்தையும் தங்கள் கவிதைகளில் பதிவு செய்யத் தவறிய கவிஞர்கள் மேலும் சாட்டுவதே சரி என்று தோன்றுகிறது. கதைபொதி இலக்கியங்கள் பாடிய கவிஞர்களில் பலர், சமூக மாற்றங்களுக்கு உரிய களங்களில், தாங்களும் சினந்தெழாது, தம் பாத்திரங்களையும் பேசவிடாது வாய்மூடிக் கிடந்தனர். அரிதாக வாய் திறந்தவர்கள் சிலரும் அஞ்சி அஞ்சியே தங்களை முன்னிறுத்தினர். சமூகம் சார்ந்த கருப்பொருள்மேல் மட்டுமல்லாது, சமயஞ்சார்ந்த கதைகளிலும் மரபுகள் நந்தியாய் இடைமறித்தன.

துணிவிருந்தால் கவிஞன் வாய் திறந்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல், பாத்திரங்களையாவது பேச அனுமதித்திருக்க வேண்டும். உண்பதற்காகப் புலால் வாங்குவார் இல்லாது போனால், ஊன் விற்பதற்காக எவரும் உயிர்ப்பைக் கொலை செய்யமாட்டார்கள் என்று கண்டு

தெளிந்த வள்ளுவருக்கு, சமூக ஒழுங்கை மீறி, கழிகாமத்தால் ஆடவர் வீதிக்கு வாராதிருந்தால், பெண் பரத்தையாகியிருக்கமாட்டாள் என்று தர்க்க வாதம் புரிய ஏன் இயலாது போயிற்று என்பது புரியாத புதிர்.

**ஒரு கனி கொண்டு வந்தோம் என வீதியில் நின்று தருமன்
உரைத்ததும் ஐவரும் பகிர்ந்து உண்மின் என்று குந்தி
கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அர்ச்சுனன் வென்று மாலையிட்டு
அழைத்து வந்த பெண்ணை ஐவரும் பகிர்ந்துகொள்ள முன்வந்த
நேரத்தில், கவிஞன் ஏன் பாஞ்சாலியைப் பேச
அனுமதிக்கவில்லை?**

ஒரு கனி கொண்டு வந்தோம் என வீதியில் நின்று தருமன் உரைத்ததும் ஐவரும் பகிர்ந்து உண்மின் என்று குந்தி கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அர்ச்சுனன் வென்று மாலையிட்டு அழைத்து வந்த பெண்ணை ஐவரும் பகிர்ந்துகொள்ள முன்வந்த நேரத்தில், கவிஞன் ஏன் பாஞ்சாலியைப் பேச அனுமதிக்கவில்லை? மாலையிட்டவருக்கு மட்டும் தான் நான் மனைவியாக முடியும் என்று, பாஞ்சாலி மறுத்திருந்தால் என்ன மரபு மாய்ந்து போய்விட்டிருக்கும்.

தாயுரை கொண்டு, தாதை உதவிய தரணிதன்னை நீத்துக் காட்டுக்குச் செல்கிறேன் என்று, இராமன் சீதையிடம் விடைபெறவந்த போது, நானும் உடன் வருவேன் என்று உரிமை கோரிய பெண்மைக்கு நீர் காடேகும் படி செய்த குற்றம் என்ன என்று இராமனை வினவவோ என் கணவர் இழைத்த குற்றம் என்ன? நாங்கள் ஏன் காடு செல்ல வேண்டும் என்று கைகேயியை முன்னிறுத்தி வாதிடவோ ஏன் துணிவிருக்கவில்லை?

கம்பன் ஏன் அவளை வாய் திறக்க அனுமதிக்கவில்லை! மாமி உரைத்த மொழிக்கு மறுமொழி உரைப்பது மருமகளுக்கு அழகல்ல என்ற விலங்கின் தோற்றம் இங்கே தானே கால் கொள்கிறது? மாறாத இந்த மௌனம் மேல் வரிச்சட்டமாக ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கையில், பெண்மை விலங்குகள், தாமே இற்றுவிடும் என்பது மௌனமே அல்லவா? இலக்கியங்களுக்கு இத்தகு ஆற்றல் உண்டா? என்று வினாவுவது காதில் விழுகிறது. ஆம்! உண்டு! ஒரு நாள் இரவு தனியே எங்கோ பிரிந்துபோய்த் திரும்பி வந்தால் கூட, அவளைக் கற்பு கெட்டவள் என்று கூறி ஏற்க மறுக்கும் ஆடவர் நிறைந்தது தமிழர் சமூகம்.

இங்கே, இந்த மண்ணில், ஐந்து பேரை மணந்து வாழ்ந்த ஒருத்தியைக் கற்பரசியாகவும் கடவுள் நங்கையாகவும் எண்ணிக் கைதொழ வைத்தது எது? ஒரு மண்ணின் மரபுகளின் மேல் கூட இலக்கியங்களால் வெற்றிக்கொடி நாட்ட முடியும் என்பதை இது காட்டவில்லையா? சமயமுலாம் பூசப்படும் போது, இத்தகு தடங்களின் மேல் சிறு சிறு முணுமுணுப்புகள் கூட, ஓடி ஒளிந்துகொண்டு விடும் அல்லவா? திரௌபதி அம்மன் கோயில்களும் வழிபாடுகளும் தமிழகத்தில் இன்றும் நின்று நிலவுகின்றனவே! பாஞ்சாலியைக் கொச்சைப்படுத்த வந்த வாதம் அன்று ஈது. சமூக மரபுகளின் மேல், நம்பிக்கைகளின் மேல் வினாத் தொடுக்க முடியாத கட்டுப்பாடுகளை அவை விளைவிக்க வல்லன என்பதைச் சொல்லவந்தது.

கவிஞர் வைரமுத்து துணிவாகப் பிரகடனப்படுத்துகிறார்.

என் புத்திலக்கியத்தில்தான்

வாழ்க்கை

விசாரணைக்கு வருகிறது

என்ன விசாரணை? எப்படி விசாரிக்கப் போகிறார் என்றால்,

இங்கு

பழையது ஒவ்வொன்றும்

பரிசீலிக்கப்படும்

என்று புதுத்தடம் காட்டுகிறார்.

இங்கே, இந்த மண்ணில், ஐந்து பேரை மணந்து வாழ்ந்த ஒருத்தியைக் கற்பரசியாகவும் கடவுள் நங்கையாகவும் எண்ணிக் கைதொழ வைத்தது எது? ஒரு மண்ணின் மரபுகளின் மேல் கூட இலக்கியங்களால் வெற்றிக்கொடி நாட்ட முடியும் என்பதை இது காட்டவில்லையா?

பழமைகளைப் பரிசீலிக்க நம்மவர்களுக்குத் துணிவில்லை என்பது மட்டுமன்று; விருப்பமும் கூட இல்லை. பரிசீலிப்பவர்கள் மேல், பாயமட்டும் தவற மாட்டார்கள். இளங்கோவடிகளை, அவர் படைத்த கண்ணகியை, அவள் வாழ்ந்த வாழ்வை, அக்காலம் உரைக்கப்பட்ட கற்பின் இலக்கணத்தை எல்லாம், துணிவுடன் இளமை மனம் விசாரணைக்கு உட்படுத்துகிறது. கணவன் செய்த தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்கும் துணிவில்லாது, வாய் மூடிக்கிடந்த கண்ணகியின்

இயலாமையும், மாட்டாமையும் தாமே சிலம்பில் கற்பென்று பேசப்படுகிறது. இதுதான் கற்பிலக்கணம் என்றால், அந்தக் கற்பு அடியோடு ஒழிக என்று பெண்மையை உயர்த்த விரும்பும் மனம் ஆவேசம் கொள்கிறது.

**கணவன் செய்த தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்கும் துணிவில்லாது,
வாய் மூடிக்கிடந்த கண்ணகியின் இயலாமையும்,
மாட்டாமையும் தாமே சிலம்பில் கற்பென்று பேசப்படுகிறது.**

தொட்டு மாலையிட்டோர்
தோகையரைக் கூடியபின்
விட்டுப் பிரிந்து
வேறுதிசை போனாலும்
கண்ணீரைத் தினம்சிந்திக்
கண்மூடி வாழ்வதுதான்
பெண்டிற்குக் கற்பென்று
பேசினால் அக்கற்பே
இந்த உலகத்தில்
இல்லாது ஒழியட்டும்

பெண்மைக்கு வக்காலத்து வாங்குவது மட்டும் போதும் என்று நின்று விடாது, தமக்குத் தாமே விலங்கிட்டுக் கொண்டு மகிழும் பெண்மைக்கு, நறுக்கென்று ஒரு குட்டு வைக்கவும் வைரமுத்து தவறவில்லை. ஆற்றல் மிக்க பெண்மை, அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டிய நேரத்தில் வெளிப்படுத்தத் தவறிவிடுவதாலேயே, பல தீமைகள் அதனைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றன.

அறம்பாடி மதுரை
அரசன் புகழ்சாடித்
திறம்பாடும் பூநகரைத்
தீயால் எரித்தாயே
அத்திறத்தைச் சோணாட்டில்
அணுவளவு காட்டிநின்றால்
சத்தியமாய் வாழ்வில்
தளிர்ந்துச் செழித்திருப்பாய்.

பெண்மை விலங்கை ஒடிக்க, விண்மண்டலத்திலிருந்து, எந்தத் தேவ

தூதனும் வரமாட்டான். பெண்மை தன்னைத் தானே காத்துக் கொண்டாக வேண்டும். சிறிய தாமதம் கூட பெண்மைக்குப் பெரிய சரிவை உருவாக்கிவிடக் கூடும். கவிஞர் நியாயமாகவே கண்ணகியை வினவுகிறார்.

**பெண்மை தன்னைத் தானே காத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.
சிறிய தாமதம் கூடப் பெண்மைக்குப் பெரிய சரிவை
உருவாக்கிவிடக் கூடும்.**

இலக்கியம் கடைசியாக ஒரு நீதி சொல்லி நிறையும். இளங்கோவடிகள் அடுக்கும் பாவிக்கங்களை வைரமுத்து தொட்டுப் பார்க்கவும் விரும்பவில்லை. கண்ணகி கதை படித்த பெண்களை முன்னிலைப்படுத்திப் புதுநீதி புகட்டுகிறார்.

தாய்க்குலமே தாய்க்குலமே
தங்கமகன் சொல்லுகிறேன்
வாய்ச்சாலக் காரன் என்று
என் வார்த்தையினைத் தள்ளாதீர்
கற்பொன்றில் மட்டும்
கண்ணகியைப் போலிருங்கள்
மற்றவற்றில் அந்த
மடமகளை மறந்திருங்கள்.

இளங்கோவடிகள் இப்படி ஒரு நீதி உரைத்திருந்தால், பெண் விடுதலை வரலாற்றை, நாம் இளங்கோவடிகளிடமிருந்து தொடங்கியிருக்கலாம். பரத்தமை வாழ்க்கை வாழ்ந்த கோவலனை, அவன் பொறுப்பற்ற வாழ்வை, அவன் இருபெண்களுக்கு இழைத்த அநீதியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாது, காப்பியத்தின் அறநெறிப்பாத்திரமாகிய மாலன் வாயால், இம்மை செய்தன யானறி நல்வினை என்று பேசவைத்த கவிஞனை, வைரமுத்து, பைத்தியம் என்று பரிசுசித்திருப்பதில் கோபப்பட என்ன இருக்கிறது. எங்கள் இளங்கோவடிகளையா குறை சொல்கிறாய் என்று போலிக் கோபம் காட்டுவோருக்கும், கண்ணகியைக் குறை கூற இவன் யார் என்று சீற்றம் கொள்வார்க்கும் வைரமுத்து அடக்கத்துடன் பதில் சொல்கிறார்.

நிந்தித்து எழுதவில்லை
நினைவெல்லாம் ஒரு நிலையாய்ச்
சிந்தித்தே எழுதியுள்ளேன்
சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

இந்தத் தன்னிலை விளக்கத்துக்குப் பிறகும், சிந்திக்க மறுப்பவர்களின் சினங்களை எல்லாம் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது தேவையில்லாதது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாற்றில் புத்தூர் சடங்கவி சிவாசாரியார் மகள், திருமணமேடை வரை வந்து அமர்ந்து விடுகிறார். சிவபெருமான் ஆவணம் காட்டிச் சுந்தரரைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளுகிறார். சுவையான காப்பியப் பகுதிதான். இறைவன் நிகழ்த்திய திருவிளையாடலில், மணமேடை வரை வந்து திருமணம் தடைப்பட்டுப் போய் வாடிய, அந்த இளமகளின் துயரத்திற்குப் பெரியபுராணத்தில் மருந்தில்லை. இறைவன் திருவிளையாடலில் இதுவெல்லாம் இப்படித்தான் என்று சமாதானம் கூறுபவர்கள், வாழ்விழந்த பெண்ணின் சகோதரனாக அல்லது தந்தையாக நின்று, ஒருகணம் சிந்தித்தால் அதன் கனம் புரியும்.

**இறைவன் திருவிளையாடலில் இதுவெல்லாம் இப்படித்தான்
என்று சமாதானம் கூறுபவர்கள், வாழ்விழந்த பெண்ணின்
சகோதரனாக அல்லது தந்தையாக நின்று, ஒருகணம்
சிந்தித்தால் அதன் கனம் புரியும்.**

சமூக இலக்கியங்கள் மேலேயே வினாத் தொடுக்க வலிவற்ற சமூகம், மரபுகளிலும் ஆசார அச்சங்களிலும் கட்டுண்டு கிடக்கும் சமய இலக்கியங்களின் மேல் எப்படி வினா எழுப்ப முடியும்? இன்னும் ஒரு கனி உண்டு; அதனையும் இடுக என்று கணவன் இலையில் அமர்ந்து கேட்டபோது, ஒன்றைச் சிவனடியாருக்குப் படைத்துவிட்டேன் என்று கூறும் துணிவு ஏன் புனிதவதியாருக்கு வரவில்லை. சேக்கிழார் ஏன் அம்மையாரை, இன்னும் ஒரு கனியை உள்ளே சென்று எடுத்துவரப் போவது போல் பாசாங்கு செய்வதாகப் படைக்க வேண்டும்? சிவனடியாருக்கு ஒரு கனியை அளித்தேன் என்றால் கணவன் சிறைச் சேதமா செய்து விடுவான்?

யாரிடம் போய் விளக்கம் கேட்பது! நல்ல வேளை, சேக்கிழார் இயற்பகை நாயனார் வரலாற்றில் ஒரு பாதுகாவல் செய்து கொள்ளுகிறார். பூம்புகாரில் என்றோ சிவன் இயற்பகையரின் மனைவியைக் கேட்டதையும், அவர் மறுக்காது கொடுத்ததையும் வரலாறாகப் பதிவு செய்கிறார். பலவாறு கதை நடத்தியும், இது இந்த மண்ணின் மரபுக்கு ஒவ்வாதது என்பதை வெளிப்படையாகக் கூறத் தயங்கும் சேக்கிழார்

வேறு வகையில், தம் மறுப்பைத் தயக்கத்தோடு வெளியிடுகிறார். சிவபெருமான் - பூம்புகாரில்-இயற்பகையார் மனைவியைக் கேட்டுப் பெறுவதற்காகக் கைலாயத்திலிருந்து புறப்படும்போது, உமையம்மைக்குத் தெரிந்துதான் புறப்பட்டாரோ? தெரியாது புறப்பட்டாரோ? நாம் அறியமாட்டோம் என்று நயம்படப் பேசிச் செல்கிறார்.

**பலவாறு கதை நடத்தியும், இது இந்த மண்ணின் மரபுக்கு
ஒவ்வாதது என்பதை வெளிப்படையாகக் கூறத் தயங்கும்
சேக்கிழார் வேறு வகையில், தம் மறுப்பைத் தயக்கத்தோடு
வெளியிடுகிறார். சிவபெருமான் - பூம்புகாரில்-இயற்பகையார்
மனைவியைக் கேட்டுப் பெறுவதற்காகக் கைலாயத்திலிருந்து
புறப்படும்போது, உமையம்மைக்குத் தெரிந்துதான்
புறப்பட்டாரோ? தெரியாது புறப்பட்டாரோ? நாம்
அறியமாட்டோம் என்று நயம்படப் பேசிச் செல்கிறார்.**

உமையம்மை கூட இந்தச் செயலை ஏற்கமாட்டாள் என்று கூறும் துணிவான இதுபோன்ற பதிவுகள், எல்லாக் களங்களிலும் அமைந்திருந்தால், சமூக மாற்றம், சரித்திரமாக உருப்பெற்றிருக்கும். அதனால்தான் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்வரை நாம் காத்துக்கிடக்க வேண்டியதாயிற்று. கதை நிகழ்வுகளை உள்ளவாறே புனைவதே நமது கடன் என்று கருதிக் கதை நடத்தியவர்கள், வரலாற்று ஏடுகளில் ஒடுங்கிப் போய்விட்டனர். சம்பவங்களின் மேல், சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியவர்கள் சாகாவரம் பெற்று எழுந்து நிற்கிறார்கள். பாஞ்சாலி சபதத்தில், கவிதை ஓட்டத்தின் இடையே புருந்து கொண்டு, கதை நடத்துவதை மறந்து,

நெட்டை மரங்கள் என
நின்று புலம்புகின்றார்

பெட்டைப் புலம்பல்

பிறர்க்குத் துணையாமோ

**கதை நிகழ்வுகளை உள்ளவாறே புனைவதே நமது கடன் என்று
கருதிக் கதை நடத்தியவர்கள், வரலாற்று ஏடுகளில் ஒடுங்கிப்
போய்விட்டனர். சம்பவங்களின் மேல், சமூக விழிப்புணர்வை
ஏற்படுத்தியவர்கள் சாகாவரம் பெற்று எழுந்து நிற்கிறார்கள்.**

என்று ஆவேசம் கொண்டு, திரௌபதியைக் காப்பாற்றத் தவறிய சமூகத்தின் மேல் பாரதி கொள்ளும் கோபத்தில்தான் இலக்கியம்,

சமூகத்தை நோக்கி நடைபோடத் தொடங்குகிறது. கதைப் போக்கில் ஒரு சம்பவம் என்று நின்று விடாது, தேயும் வைத்துச் சூதாடியதை, ஒரு சமூகப் பேரிழப்பாகக் கருதி, தருமனைத் தேயும் வைத்திழந்தான் ..சீ..சீ சிறியர் செய்கை செய்தான் என்று பேசும் பாரதியின் கோபம் நம் தமிழ்க் கவிஞர்கள் எல்லாருக்கும் இருந்திருக்குமானால், தமிழ்ச் சமுதாயம் இலக்கியங்களால் வாழ்வு பெற்றிருக்கும்.

பாரதியின் கோபம் நம் தமிழ்க் கவிஞர்கள் எல்லாருக்கும் இருந்திருக்குமானால், தமிழ்ச் சமுதாயம் இலக்கியங்களால் வாழ்வு பெற்றிருக்கும்.

உரைநடையில் புதுமைப்பித்தன், பாரதியைப் பின்பற்றி ஆவேசப்படாது, எள்ளல் சுவையோடு இலக்கிய நிகழ்வுகளின் மேல் தம் கோபத்தைப் பதிவு செய்து வைக்கிறார். சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றில் பிள்ளைக் கறி வேண்டிய சிவபெருமானை, பெரியபுராணக் கதையைப் புதுமைப்பித்தன், கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் என்ற சிறுகதையில் உடன்பட மறுக்கிறார்.

இதுதான் உம்முடைய குழந்தையோ? இது சிவனார் வினா. கந்தசாமிப்பிள்ளை சற்றுத் தயங்கினார். சிவன் தொடர்கிறார். சும்மா சொல்லும்; இப்போவெல்லாம் நான் சுத்த சைவன். உடன்பாடற்ற ஒரு கதை நிகழ்வை, அது சமூகத்திற்கோ, சமூக வாழ்விற்கோ ஏற்புடையது அன்று என்பதை எவ்வளவு அழகாகப் புதுமைப் பித்தன் வெளிப்படுத்துகிறார். இராமாயண நிகழ்வின் மேல் - சீதையைத் தீக்குளிக்கச் செய்த இராமன் செயல்மேல் வந்த சமூகக் கோபம் புதுமைப்பித்தன் கதையில் சாபவிமோசனத்தில் வெளிப்படுகிறது.

பாரதி போல், புதுமைப்பித்தன் போல், வைரமுத்துவைப்போல், நம் இலக்கியங்களின் மேல் நியாயமான கோபம் நமக்கெல்லாம் பிறக்கும் நாளில், இலக்கியம் வாழ்வாகும்.

தனக்கொரு நீதி-பிறர்க்கொரு நீதி பேசும் ஆடவர் சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த பிரதிநிதியாக இராமன் அவருக்குத் தோன்றுகிறான். இந்த முரண்பட்டவன் தந்த வரத்தால் பெண்ணாய் வாழ்வதைவிட நான் கல்லாகிக் கிடப்பதே மேல் என்று கருதும் அகலிகையின் ஆவேசத்தில் புதுமைப்பித்தன் பேருருக் கொள்ளுகிறார். ஆம்! பாரதி போல், புதுமைப்பித்தன் போல், வைரமுத்துவைப்போல், நம் இலக்கியங்களின் மேல் நியாயமான கோபம் நமக்கெல்லாம் பிறக்கும் நாளில், இலக்கியம் வாழ்வாகும். எண்ணங்கள் நனவாகும். தமிழ் இலக்கிய வானில் இன்னும் நிறைய கருப்பு நிலாக்கள் உதயமாகட்டும்.